

Rottbøll: Jeg skal ikke forlænge Debatten om dette Lovforslag, idet vi jo forrige Aar ret udførligt drøftede et Lovforslag af ganske lignende Beskaffenhed. Jeg maa dog indrømme, at det i Aar forelagte Lovforslag adskiller sig fra det, som var fremme i Fjor, i et væsentligt Punkt. Forrige Aar vilde man fra Stempelbekostningerne kun undtage et enkelt Livsforsikringsselskab, det saakaldte Arbejdernes Livsforsikringsselskab, der dog maaske, som den ærede første Taler (P. G. C. Jensen) sagde, ikke er noget egentligt Livsforsikringsselskab, men nærmest et Agentur. Der ankedes fra min og flere Sider — med Rette forekommer det mig — over, at andre Selskaber ikke vilde kunne opnaa samme Begunstigelse, idet der i alt Fald hver Gang skulde forelægges et nyt Lovforslag derom. Dette er forandret i det foreliggende Forslag, idet dette gaar ud paa, at alle saadanne Selskaber og Foreninger, der dannes med det bestemte i § 1 angivne Formaal, kunne faa Del i Stempelbegunstigelsen. Mit Standpunkt forrige Aar var, at jeg ikke kunde se rettere, end at hvis man vilde fremme Livsforsikringsvirksomheden blandt de mere ubemidlede her i Landet, vilde den rigtigste og naturligste Vej være, at man fritog alle Policer, der angik Summer af ringe Størrelse, f. Eks. fra 500 til 1,000 Kr., for Stempelafgift, hvis man da ikke vilde gaa saa vidt, at man i det hele taget fritog *alle* Livsforsikringspolicer for Stempelafgift, et Standpunkt, som blev hævdet i sin Tid under Forhandlingen om Livsforsikringsloven, men som desværre blev opgivet. Jeg for mit Vedkommende vilde finde det ret naturligt, om man søgte at fremme Livsforsikringsvirksomheden her i Landet ved at fritage *alle* Policer. Kan man ikke komme dertil — og Ministeren havde naturligvis Ret, naar han forrige Aar sagde, at efter at man nylig havde givet en Livsforsikringslov uden at optage en saadan Bestemmelse, vilde det se underligt ud, at man et Par Aar efter indførte den —, forekommer det mig, at man i alt Fald maatte kunne komme til en Fritagelse for de smaa Policer paa 500—1,000 Kr. Jeg ved godt, at den ærede Minister forrige Aar modsatte sig ogsaa dette, men da han ved det foreliggende Lovforslag har gjort et lille Skridt i Retning af at imødekomme de Krav, som fra vor Side bleve stilledes, er det jo muligt, at man ved fortsat Forhandling kan komme endnu lidt videre. Jeg skal altsaa støtte Forslaget om Ud-

valgsbehandling i det Haab, at man kan komme til et Resultat i denne Samling.

C. C. Andersen: Jeg ønsker med et Par Ord at anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Det Lovforslag, som i forrige Samling forelaa om den samme Sag, vakte jo Anstød, særlig fordi dets Bestemmelser med Hensyn til Fritagelse for Stempelafgift kun skulde komme Arbejdernes Livsforsikringsselskab til gode. Man mente, at naar noget saadant skulde gøres, skulde det være en almindelig Ret for alle, som arbejde under samme Vilkaar. Det forekommer mig nu, at det foreliggende Forslag har taget den Anstødssten væk, som fandtes i Forslaget, som det fremsattes i forrige Samling. Jeg nærer derfor det Haab, at det nu vil have lettere ved at naa igennem Rigsdagen.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) rejste det Spørgsmaal, hvorfor Statsanstalten indtager en saa op-højet Stilling, som den gør, og hvorfor den ikke træder i direkte Forbindelse med de forsikrede, men benytter Inkassator som Mellemed. Det forekommer mig, at naar man ser paa den Ordning, der er etableret mellem Statsanstalten og Arbejdernes Livsforsikringsselskab, saa maa man være Statsanstalten taknemmelig, fordi den har faaet etableret denne Ordning. Derved faa Arbejderne lettere ved gennem deres Organisation at vække Interesse for Forsikringstanken og lettere ved at vække Tillid til denne, idet de have Statsanstalten staaende bagved sig som den egentlige Garant. Jeg synes derfor, at det her etablerede Forhold er vel egnet til at bidrage til, at Forsikringstanken blandt Arbejderne og de mindre velstillede i Samfundet vinder større Udbredelse end hidtil, og dette mener jeg, man fra alle Sider maa kunne hilse med Glæde. Hertil kommer endvidere, at Statsanstalten jo ikke har samme Opgave som de private Livsforsikringsselskaber, nemlig den, at føre en Forretning, der giver et stort Overskud; den behøver ikke at lægge an paa at tjene mange Penge for at kunne give et stort Udbytte til Aktionærer. Derfor er Statsanstalten i Stand til at tilbyde billigere Betingelser end de private Selskaber. Det er ogsaa et meget vigtigt Moment og spiller en stor Rolle overfor Arbejderne og den fattigere Del af Befolkningen, idet de overhovedet kun kunne indlade sig paa at tegne Forsikringer, naar det kan ske til de billigst mulige Præmier. Det forekommer mig derfor, der er al Grund til at støtte dette Lovforslag, og